

Jeesus parantaa kuninkaan virkamiehen pojan

Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana. Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan hän lähti Jeesuksen luo ja pyysi, että tämä tulisi parantamaan pojan.

Jeesus parantaa kuninkaan virkamiehen pojan

43 Kahden päivän kuluttua Jeesus sitten lähti Galileaan. 44 Hän oli itse sanonut, ettei profeettaa pidetä

arvossa kotiseudullaan, 45 mutta kun hän nyt tuli Galileaan, galilealaiset ottivat hänet ystävällisesti vastaan. Hekin olivat käyneet Jerusalemissa juhlilla ja nähneet, mitä Jeesus siellä juhlan aikana teki.

46 Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana. 47 Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan hän lähti Jeesuksen luo ja pyysi, että tämä tulisi parantamaan pojan, joka oli kuolemaisillaan.

48 Jeesus sanoi hänelle: »Te ette usko, ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä.»

49 Mutta virkamies pyysi: »Herra, tule, ennen kuin poikani kuolee.»

50 Silloin Jeesus sanoi: »Mene kotiisi. Poikasi elää.»

Mies uskoi, mitä Jeesus hänelle sanoi, ja lähti. 51 Jo kesken matkan tulivat

hänen palvelijansa häntä vastaan ja kertoivat pojan parantuneen. 52 Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua, ja he sanoivat: »Eilen seitsemännellä tunnilla kuume hellitti.» 53 Silloin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut juuri silloin, kun Jeesus sanoi hänelle: »Poikasi elää», ja hän ja koko hänen talonsa väki uskoivat Jeesukseen.

54 Tämä oli Jeesuksen toinen tunnusteko, ja hän teki sen tultuaan Juudeasta Galileaan.

ELÄMÄ USKOSTA - JUMALAN YSTÄVIÄ

190 Toisinaan kuulee sanottavan, että nykyään tapahtuu vähemmän ihmeitä kuin ennen. Eikö asia ole pikemminkin niin, että on vähemmän ihmisiä, jotka elävät uskoen? Jumala ei voi olla pitämättä

lupaustaan: *”Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.”* Jumalamme on Totuus, kaiken olemassa olevan perusta. Mitään ei tapahdu ilman hänen kaikkivaltiasta tahtoaan .

”Niin kuin oli alussa, nyt on ja aina, ja iankaikkisesta iankaikkiseen.” Herra ei muutu. Hänen ei tarvitse tavoitella mitään, mitä hänellä ei olisi. Hän on liikkeen, kauneuden ja suuruuden täyteys, tänään samoin kuin ennen.

”Taivaat hälvenevät kuin savu, ja maa hajoaa kuin vaate... Mutta minun autuuteni pysyy iankaikkisesti, ja minun vanhurskauteni ei koskaan lopu.” Jeesuksessa Kristuksessa Jumala on tehnyt uuden ja iankaikkisen liiton ihmiskunnan kanssa. Hän on asettanut kaikkivaltiutensa palvelemaan pelastustamme. Kun ihmiset kadottavat luottamuksensa ja vapisevat, koska heillä ei enää ole

uskoa, kuulemme uudelleen, mitä Jesaja julistaa Herran nimessä: ”*Onko minun käteni liian lyhyt vapahtamaan, olenko minä voimaton auttamaan? Nuhtelullani minä kuivaan meren ja teen virrat autiomaaksi, niin että niiden kalat mätänevät, kun ei ole vettä, ja ne kuolevat janoon. Minä puen taivaat mustiin ja panen murhepuvun niitten verhoksi.*”

191 Usko on yliluonnollinen hyve. Se valmistaa ymmärrystämme myöntymään ilmoitettuihin totuuksiin, vastaamaan myöntävästi Kristukselle, joka on antanut tiedoksemme täydellisesti Pyhän Kolminaisuuden pelastussuunnitelman. ”*Monet kerrat ja monin sanoin Jumala puhui muinoin isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän on myös luonut*

maailmat. Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa tarkka kuva ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla .

Puhdistettuaan kaiken synnistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle.”

Siloan altaalla

192 Haluaisin Jeesuksen itsensä puhuvan meille uskosta ja antavan siitä opetusta. Avatkaamme siis Uusi testamentti ja eläkäämme yhdessä hänen kanssaan joitakin hänen elämänsä tapahtumia. Hän ei näet pitänyt arvoaan alentavana antaa opetuslapsilleen opetusta vähän kerrassaan, koska hän halusi heidän antautuvan luottavaisesti täyttämään Isän tahtoa. Hän opetti heitä sekä sanoin että teoin.

Katsokaa pyhän Johanneksen yhdeksättä lukua. Tien sivussa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka.

”Opetuslapset kysyivät häneltä: Mestari, kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana? Hän itsekö vai hänen vanhempansa?” Vaikka nämä miehet olivatkin niin lähellä Kristusta, he ajattelivat paha tuosta sokeaparasta. Älkää siis kummastuko, jos elämänne varrella Kirkkoa palvellessanne kohtaatte Herran opetuslapsia, jotka käyttäytyvät samalla tapaa teitä ja muita kohtaan. Älkää siis välittäkö, älkää panko sitä merkille, vaan jättäkää itsenne todella Kristuksen käsiin. Hän ei syytä, vaan antaa anteeksi, hän ei tuomitse, vaan vapauttaa. Hän ei tarkastele sairautta kylmän välinpitämättömänä, vaan hän parantaa sen jumalallisella

huolenpidollaan. ”*Herramme sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa, sively sitä miehen silmiin ja sanoi: Mene Siloan altaalle ja peseydy. Altaan nimi merkitsee Lähetettyä. Mies meni, peseytyi ja palasi näkevänä.*”

193 Millaisen esimerkin tämä sokea antaakaan meille lujasta uskosta! Se on elävä usko, toimiva usko.

Noudatatko sinä tällä tavoin Jumalan käskyjä ollessasi tavan takaa sokeana ja valon peittyessä sielusi huoliin?

Mitä voimaa tuohon veteen sisältyi, kun sillä kostuttamalla silmät

paranivat? Eikö olisi ollut parempi käyttää jotakin salaperäistä

silmävoidetta, jotakin kallista

lääkettä, jonka joku viisas alkemisti olisi valmistanut laboratoriossaan?

Mutta tuo mies uskoo. Hän tekee, mitä Jumala käskee ja palaa silmät täynnä kirkkautta.

Selittäessään tätä kohtaa pyhä

Augustinus kirjoitti: ”*Oli tarpeen*

vaatimaa, että evankelista tulkitsi altaan nimen merkityksen: se tarkoitti Lähetettyä. Te tiedätte nyt, kuka on tämä Lähetetty. Ellei Herraamme olisi lähetetty luoksemme, kukaan meistä ei olisi vapautunut synnistä.” Meidän on lujasti uskottava Häneen, joka meidät pelastaa, tähän jumalalliseen Lääkäriin, joka on nimenomaan lähetetty meitä parantamaan. Mitä vaikeammasta sairaudesta kärsimme, sitä lujempi on uskomme oltava.

194 Meidän on käytettävä jumalallista mittapuuta arvioidessamme kaikkea.

Emme saa milloinkaan kadottaa yliluonnollista näkökulmaa, ja meidän on luotettava siihen, että Jeesus käyttää hyväkseen myös meidän heikkouksiamme paljastaakseen kunniansa kirkkauden. Sen vuoksi kun tunnette, että omaantuntoonne

kiemurtelevat itserakkaus, uupumus, rohkeuden puute ja intohimojenne rasitus, nouskaa heti vastarintaan ja kuunnelkaa mestaria. Älkää antako sen murheellisen tosiasian pelästyttää itseänne, että kukin meistä on sellainen kuin on, sillä niin kauan kuin elämme, omat heikkoutemme ovat aina seuranamme.

Tämä on kristityn tie. Meidän on rukoiltava väsymättä, lujasti ja nöyrästi uskoen: Herra, älä luota minuun. Mutta minä panen luottamukseni sinuun. Ja me tunnemme sielussamme, millaisella rakkaudella, säälillä ja hellyydellä Kristus Jeesus katselee meitä, sillä hän ei meitä hylkää.

Silloin ymmärrämme apostolin sanojen syvän sisällön: ”*Virtus in infirmitate perficitur*, voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Jos uskomme Herraan siitä huolimatta,

että olemme viheliäisiä – tai
pikemminkin koska olemme
viheliäisiä – olemme uskollisia
Isällemme Jumalalle. Hänen
voimansa pääsee loistamaan ja
kantamaan meitä heikkoudessamme.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/jeesus-parantaa-kuninkaan-
virkamiehen-pojan/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/jeesus-parantaa-kuninkaan-virkamiehen-pojan/) (1.4.2026)